

سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۲ ذی الحجه ۱۶ • 27 Jul 2021

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

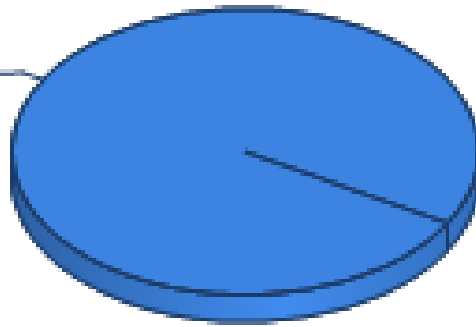
تعداد کل محتوا : ۲۵

روزنامه

۲۵

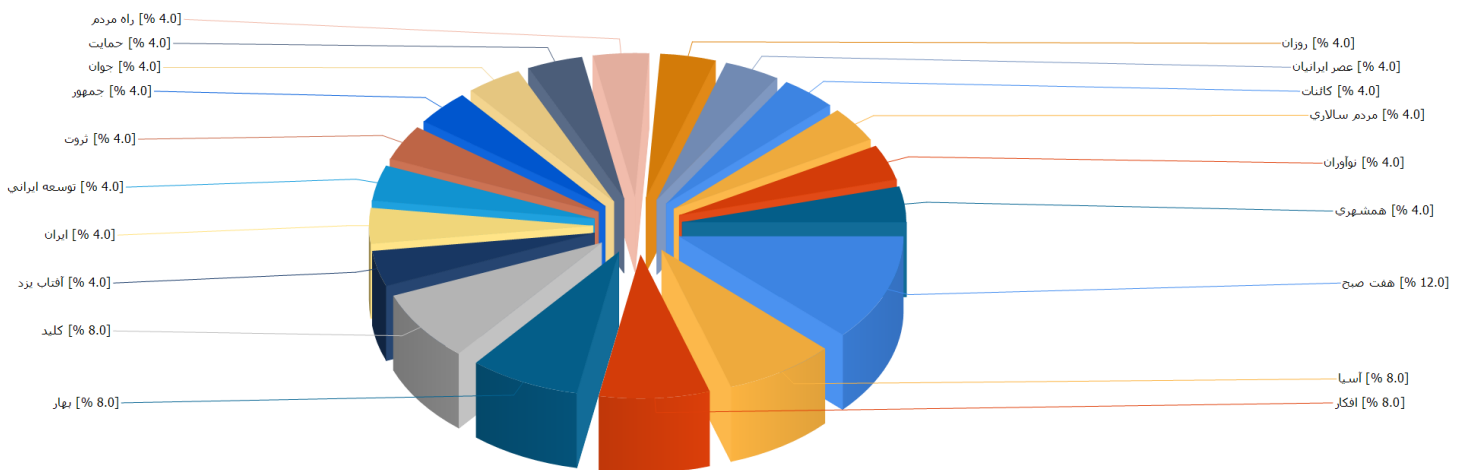
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۲/۰	۳	هفت صبح	۱
۸/۰	۲	آسیا	۲
۸/۰	۲	افکار	۳
۸/۰	۲	بهار	۴
۸/۰	۲	کلید	۵
۴/۰	۱	آفتاب یزد	۶
۴/۰	۱	ایران	۷
۴/۰	۱	توسعه ایرانی	۸
۴/۰	۱	ثروت	۹
۴/۰	۱	جمهور	۱۰
۴/۰	۱	جوان	۱۱
۴/۰	۱	حمایت	۱۲
۴/۰	۱	راه مردم	۱۳
۴/۰	۱	روزان	۱۴
۴/۰	۱	عصر ایرانیان	۱۵
۴/۰	۱	کائنات	۱۶
۴/۰	۱	مردم سالاری	۱۷
۴/۰	۱	نوآوران	۱۸
۴/۰	۱	همشهری	۱۹
۱۰۰	۲۵	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	این بازیگر صبر را جایز ندید	آسیا
۸	نیازمند اصلاحات جدی در عملکرد صنفی تئاتر هستیم	آسیا
۹	تئاتر مولوی همچنان تعطیل است	آفتاب یزد
۱۰	ایرج راد: تئاتر، کمتر از حمایت معنوی بهره مند شده است	افکار
۱۱	برپایی کارگاه های «چهار فصل تئاتر ایران» بعد از نارنجی شدن تهران	افکار
۱۲	راهی برای مانایی تئاتر	ایران
۱۳	اجراهای جشنواره تئاتر «پنجمک» به سالن اصلی انتقال یافت	بهار
۱۴	برنامه های «لاموزیکا» به هم ریخت	بهار
۱۵	دو کتاب مهم تئاتری؛ تحفه تابستانی نشر نیماژ	توسعه ایرانی
۱۶	ایرج راد: کمک ها در حد مسکن های موقتی است	ثروت
۱۷	اعتماد به «ببو» سخت ترین کار دنیاست	جمهور
۱۸	کمک ها به تئاتر در حد مسکن موقتی است	جوان
۱۹	تئاتر مولوی همچنان تعطیل است	حمایت
۲۰	ایرج راد: کمک ها در حد مسکن های موقتی است	راه مردم
۲۱	تئاتر، کمتر از حمایت معنوی بهره مند شده است	روزان
۲۲	تلاش برای جبران ضرر گروه ها	عصر ایرانیان
۲۳	محمد رضا هلال زاده: تعطیلی های پیاپی تئاتر ضربه بسیاری به ما زد	مردم سالاری
۲۴	تئاتر مولوی همچنان تعطیل است	نوآوران
۲۵	پیشنهاد های ویژه هفت صبح	هفت صبح
۲۶	حکایت آنها که در آرمان هایشان گیر افتاده اند	هفت صبح
۲۷	مرگی بهتر از کابوس زندگی	هفت صبح
۲۸	تعطیلی ها، دشمن تئاتر خصوصی تهران	همشهری
۲۹	تئاتر مولوی همچنان تعطیل است	کائنات
۳۰	اجراهای جشنواره تئاتر «پنجمک» به سالن اصلی انتقال یافت	کلید
۳۱	برنامه های «لاموزیکا» به هم ریخت	کلید

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

این بازیگر صبر را جایز ندید

بر بازیگری است و این نمایش اولین و آخرین کارگردانی من بود و به همین دلیل تلاش کردم به بهترین نحو ممکن آن را انجام دهم.

هلال‌زاده با بیان اینکه نمایش «خاک سفید» یک کار صدر در صدر رئال اجتماعی است، درباره انتخاب این محله به عنوان رخدادگاه یک اثر نمایشی گفت: پیش از این هیچ اثری در سینما و تئاتر به این محله نپرداخته است. از بچگی به این محله آشنایی داشتم. محل سکونت ما در تهران پارس به محله خاک سفید نزدیک است. در مدرسه هم کلاسی‌های زیادی در آن محله داشتم و نسبت به اتفاقات آن آشنایی پیدا کرده بودم. مدت‌ها منتظر شدم تا متنی به دستم برسد که خودم در آن بازی کنم و ماجراهای آن در محله خاک سفید بگذرد که چنین اتفاقی نیفتاد و در نهایت تصمیم گرفتم خودم کارگردانی کنم.

او در ادامه خوستار توجه هر چه بیشتر به تئاتر و گروه‌های نمایشی شد و اضافه کرد: درخواست برای توجه بیشتر به تئاتر و فعالان آن، حرف دل بسیاری از خانواده تئاتر است. تئاتر فرهنگ یک کشور است. امیدوارم بیشتر هوای بچه‌های تئاتری را داشته باشند. تئاتر همیشه درآمد اندکی داشته ولی بچه‌های تئاتری با عشق، چندین ماه و حتی یک سال برای یک آماده‌سازی یک اثر نمایشی وقت و انرژی می‌گذارند. اما با وجود این همه زحمت، جزو اقشار ضعیف هستند. به همین دلیل مدیران فرهنگی باید بیشتر به فکر باشند و تئاتر را جدی‌تر بگیرند. اما این کم‌توجهی به تئاتر عذاب‌آور است. محمدرضا هلال‌زاده یادآوری کرد: تماشاگری که نمایشی یک ساعته را می‌بیند، شاید هرگز متوجه نشود برای خلق همین نمایش یک ساعته، چقدر زحمت کشیده شده و پشت این کار چقدر اشک و لبخند نهفته است ولی واقعیت این است که گروه‌های نمایشی، متحمل رنج و زحمت بسیار می‌شوند تا نمایشی را به اجرا برسانند.

نمایش «خاک سفید» تا پیش از تعطیلات اخیر هر شب در سالن شهرزاد روی صحنه بود و قرار است اجراهای آن از امشب، دوشنبه چهارم مرداد ماه از سر گرفته شود.

محمد رضا هلال‌زاده مدت‌ها منتظر شد تا پیشنهادی برای بازی در نمایشی درباره محله «خاک سفید» به او برسد، ولی این اتفاق نیفتاد و بازیگر جوان دیگر صبر را جایز ندید. او خود دست به کار شد و برای اولین بار کارگردانی را تجربه کرد تا ایده قدیمی‌اش را روی صحنه بیاورد.

این کارگردان جوان اما نمایش خود را در روزهایی دشوار روی صحنه می‌برد، روزهایی که فعالیت سالن‌های نمایشی مدام با تعطیلی همراه می‌شود.

هلال‌زاده درباره وضعیت اجرای نمایش در دوران سخت فعلی سخن گفت و انگیزه گروه‌های جوان را برای اجرای نمایش پرآمده از عشق و جنون دانست.

او در آغاز با ابراز خوشنودی از استقبال تماشاگران از اجرای این اثر نمایشی گفت: خدا را شکر از همان اولین اجرا، مردم ما را تنها نگذاشتند ولی تعطیلی‌های پیاپی تئاتر ضربه بسیاری به ما و همه گروه‌های نمایشی زد و هزینه‌های مالی و روانی بسیاری به ما تحمیل کرد.

این جوان تئاتری توضیحاتی درباره روند شکل‌گیری نمایش «خاک سفید» ارائه کرد و افزود: اجرای این نمایش پروسه‌ای پنج شش ساله دارد. در تمام این چند سال طرح اجرای این نمایش را در ذهنم پرورش می‌دادم و در نهایت محمود احدی‌نیا، نویسنده کار، متن را نوشت. ضمن اینکه نگارش و تمرین این نمایش هم پروسه‌ای چند ماهه دارد. ما چندین ماه درباره اجرای این نمایش تفکر کردیم و به همین دلیل این نمایش مورد استقبال تماشاگران قرار گرفت.

او تاکید کرد: ما از اول می‌خواستیم نمایش‌مان را در سالنی پر از تماشاگر اجرا کنیم نه اینکه حضور تماشاگران برای‌مان مبهم باشد.

هلال‌زاده در پاسخ به این پرسش که چه عاملی سبب می‌شود گروه‌های جوان تئاتری در شرایط دشوار کرونایی، ریسک اجرای نمایش را بپذیرند، توضیح داد: پاسخ به این پرسش را در سه واژه خلاصه می‌کنم؛ عشق و دیوانگی و تئاتر. این تفکر را نمی‌پذیرم که عشق و جنون نسبت به تئاتر فقط در نسل‌های گذشته وجود داشته، این احساسات در نسل‌های جدید هم یافت می‌شود. نسل جدید هم به اندازه خودش در اجرای تئاتر عقیده‌ای دارد. همچنانکه اعضای گروه اجرایی ما هر یک پیشینه‌ای ده ساله در تئاتر دارند و این گونه نیست که با اجرای این نمایش اولین حضور خود را در تئاتر تجربه کنند. تئاتر، فرهنگ یک کشور است و هرگز نمی‌تواند در نسل‌های بعدی به فراموشی سپرده شود. فقط شکل ایده‌های تغییر می‌کند.

او یادآوری کرد: خود من بعد از ۱۰ سال بازیگری در تئاتر اولین کارگردانی خود را انجام می‌دهم که البته آخرین کارم هم خواهد بود.

این بازیگر در پاسخ به این پرسش که چرا دیگر تمایلی به کارگردانی ندارد، توضیح داد: بیشتر تمرکز من

نیازمند اصلاحات جدی در عملکرد صنفی تئاتر هستیم

شود تا هنرمندان آن بتوانند این هنر نمایشی را احیا کنند. بهرامی با اشاره به عملکرد مهم و مؤثر تئاتر در طول تاریخ اظهار کرد: تئاتر در طول تاریخ عملکرد مثبتی در جوامع داشته و باعث امیدآفرینی بوده است ولی در کشور ما شرایط این گونه نبوده و در حال نابودی انسان‌ها در این هنر هستیم، برای مثال تکدی‌گری به‌عنوان یک عنصر ضد فرهنگ مانعی ندارد و مجوزی هم نمی‌خواهد ولی یک نمایش خیابانی نیاز به مجوز و عبور از فیلترهایی دارد که اکثراً غلط و اشتباه هستند.

این هنرمند تئاتر با انتقاد از مدیریت و تصمیم‌گیری دوگانه در قبال سینما و تئاتر تأکید کرد: مدیریت دوگانه در قبال سینما و تئاتر که باعث ادامه فعالیت سینما و تعطیلی تئاتر شده غیرقابل توجیه و بی‌دلیل است چراکه شرایط مخاطب و تماشاگر در آنها مشابه بوده و حتی در تئاتر خلاف سینما خوردن و آشامیدن در حین اجرا وجود ندارد و مشکل اینجا است که مدیران ارشاد نسبت به این مسئله آگاه نیستند و در نتیجه ما به‌عنوان افرادی که در حال تولید تئاتر هستیم دچار بی‌برنامگی و بلاتکلیفی می‌شویم.

وی ادامه داد: در واقع این دانشجویان و جوانان تئاتری هستند که توانستند با جسارتشان و عشق و علاقه‌ای که به تئاتر دارند چراغ تئاتر را روشن نگه دارند و در این شرایط فعالیت می‌کنند در حالی تعداد زیادی از پیشکسوتان که پیش از این با اجرای بی‌پایه اجازه فعالیت را به این قشر از جامعه تئاتری نمی‌دادند تنها بیانییه صادر می‌کنند و دست از فعالیت در فضای تئاتر برداشته‌اند.

کارگردان نمایش سگک معتقد است بخش زیادی از مشکلات تئاتر به دلیل عملکرد ضعیف خانه تئاتر و پیشکسوتان آن است و باید اصلاحی جدی در عملکرد صنفی تئاتر ایجاد شود.

تئاتر در شرایط کرونایی روزهای سختی را سپری کرده و به بدنی بی‌جان و بدون تحرک تبدیل شده است. در این میان و در این شرایط سخت که فعالیت اهالی تئاتر به حداقل خود رسیده است عده‌ای از هنرمندان تلاش دارند تا با فعالیت خود این هنر نمایشی را زنده نگه دارند. گروه تئاتر نزدیک یکی از گروه‌های نمایشی بود که در دوران کرونا زده تئاتر با اجرای ۴ اثر پاماها، جوادیه، سگک و غلامرضا لیخندی بیشترین فعالیت را داشته است.

رضا بهرامی از اعضای گروه تئاتر نزدیک، نویسنده، کارگردان و بازیگر تئاتر که به‌تازگی نمایش سگک را به‌عنوان کارگردان روی صحنه برده و بعد از آن هم به‌عنوان بازیگر در نمایش غلامرضا لیخندی فعال بوده است در رابطه با شرایط فعلی و این روزهای تئاتر در گفت‌وگو اظهار کرد: جریان کرونا نه در کشور ما بلکه در تمام دنیا سرعت زندگی را کند کرده ولی موفق به متوقف کردن آن نشده است. ما انسان‌ها در طول تاریخ و در شرایط مختلف تمام تلاشمان را کرده‌ایم تا جریان زندگی را ادامه دهیم و در حال حاضر هم کشورهای توانسته‌اند تا این شرایط را به وجود آورند و با تدابیری به ادامه فعالیت‌های خود بپردازند ولی متأسفانه ضعف مدیریت در کشور باعث شده تا برای بهتر زیستن دچار مشکل شویم و اتفاقات فعلی مسبب این شده است که شرایط بد هنر تئاتر بدتر شده و به این وضع برسد.

وی با اشاره به این نکته که مدیریت ضعیف باعث به مشکل خوردن زندگی افراد است ادامه داد: به نظر مدیری که در رأس وزارت ارشاد و بعد از آن در حال مدیریت فرهنگ و هنر کشور هستند درک درستی از هنر تئاتر ندارند که اگر داشتند برنامه‌ریزی دقیق‌تری برای این هنر ارائه می‌کردند.

این کارگردان تئاتر ضمن اشاره به بی‌مهری مدیران فرهنگی نسبت به این هنر نمایشی افزود: بی‌مهری به تئاتر به شکلی است که وزیر ارشاد برای اختتامیه جشنواره‌های سینمایی به طور کامل حضور پیدا کرده ولی تنها حضور کوتاهی در جشنواره‌های تئاتری دارد و این اوج بی‌احترامی به تئاتر و هنرمندان آن است. اگر قرار به ادامه فعالیت تئاتر در کشور است باید شرایط آن به شکلی مدیریت

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است

امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت از سرگیری فعالیت‌های اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، گفت: ما در مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیت‌های تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه‌ریزی‌های لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروه‌های نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده‌سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند. وی یادآور شد: ما در زمینه فعالیت قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می‌شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیت‌ها از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی را در بستر فضای مجازی انجام می‌دهیم. حریری در پایان به مهر گفت: ما سعی می‌کنیم به لحاظ برنامه‌ریزی نیز با افزودن تعداد اجراهای عمومی نیز فرصت جبران بخشی از ضرر مالی وارد شده به گروه‌ها را فراهم کنیم.

ایرج راد: تئاتر، کمتر از حمایت معنوی بهره مند شده است

به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات بتواند به جای مطلوبی برسد. وی در پاره بیانی به خانه تئاتر بیسان کرد: این وظیفه ما، خانه تئاتر و در حقیقت وظیفه همه تئاتری‌ها است که در مواقعی از این دست و این چنین همراه هم وطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال‌های سال در جنگ فداکاری و از خود گذشتگی‌ها کردند، جانشان را فدا کردند، زندگی‌شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفریدند، باشیم. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد، این کار را انجام دادیم و امیدوار هستیم که بتوانیم وظایف بزرگتر، ارزنده‌تر، بالنده‌تر و بیشتری را در خدمت به این مملکت و مردم این مملکت مانند مردم عزیز خوزستان انجام دهیم. هنرمندان با تمام زحماتشان، آنچنان که باید

رییس هیات مدیره خانه تئاتر با تاکید بر آنکه هنرمندان عرصه تئاتر بیشترین بار فشار اقتصادی و معیشتی را در دوران کرونا متحمل شدند اما هیچگاه دست از فعالیت برنداشتند، گفت: طی تمام این سال‌ها هنرهای نمایشی کمتر از حمایت معنوی بهره‌مند شده است. ششمین نشست مجازی نهاد درباره ماهیت و کارکرد خانه‌ها و انجمن‌های هنری با موضوع «خانه تئاتر: دیروز، امروز، فردا» شامگاه سوم مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد. ایرج راد نیز در ابتدای این نشست گفت: عزیزان، هم وطنان و کسانی که سال‌های سال در روزگار جنگ سختی کشیده‌اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی‌های فراوان دیده‌اند و امروز اعتراضات به حقی دارند که ما هم معترف

شود و حمایت شوند. به خاطر اینکه نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازنشستگی می‌گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، درآمد آنچنانی هنرمندان تئاتر از راه تئاتر نداشتند. رییس هیات مدیره خانه تئاتر گفت: در سال ۱۳۷۷ بود که برای تشکیل موسسه فرهنگی هنری خانه دعوتی شد. این دعوت از طریق اداره کل هنرهای نمایشی شکل گرفت و ما چهار نفر از تئاتری‌ها بودیم که برای نوشتن اساسنامه خانه تئاتر به عنوان هیات موسس دعوت شدیم؛ من، اصغر همت، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی. به هر حال ماسعی کردیم که کار را آغاز کنیم ولی مشکلات عدیده‌ای داشتیم. بعد از تدوین اساسنامه در تئاتر شهر عده زیادی از تئاتری‌ها آمدند و در آنجا اعلام موجودیت کردیم. یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد شادروان حمید سمسندریان بود که درباره لزوم صنف صحبت کرد.

از نظر بودجه در وضعیت مطلوبی نیستیم. رییس هیات مدیره خانه تئاتر با اشاره به تلاش‌ها برای تجهیز مکان خانه تئاتر و برقراری تسهیلات برای اعضا گفت: قراردادی که برای مکان با شهرداری داشتیم، قراردادی اجاره‌ای بود و می‌خواستند ما را از آنجا اخراج کنند. آن موقع به فکر افتادم که باید خانه تئاتر مکانی برای خود داشته باشد تا بیرونش نکنند. مادر وضعیت بدی قرار داشتیم اما فعالیت‌هایمان ادامه داشت. اما از نظر بودجه در وضعیت سختی قرار دادستیم و پس از مدتی بی‌گیری قرار شد که وزارت ارشاد به ما سالی ۵۰ میلیون تومان کمک کند، بعد از مدت‌ها به ۱۰۰ میلیون تومان و بعد از مدتی با دادن صورت عملکرد با ۱۵۰ میلیون تومان موافقت شد اما معمولاً تا ۱۲۰ میلیون تومان پرداخت می‌شد. وی یادآور شد: بالاخره مکانی را در خیابان سسمیه که یک ساختمان خیلی قدیمی ۸۰ ساله بود خریداری کردیم و به این نتیجه رسیدیم باید تخریب و از نو ساخته شود. ۱۱ سال طول کشید تا ساختمان این خانه ساخته شود.

و شاید مورد حمایت قرار نگرفته‌اند. راد در بخشی از این نشست به تاریخچه شکل‌گیری خانه تئاتر اشاره و در این باره عنوان کرد: هنرمندان تئاتر همواره با حمایتی که می‌کشیدند سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند و آنچنان که باید و شاید از این هنرمندان حمایت نشده است. همواره این را گفتم که اگر حمایت‌های معنوی از هنر تئاتر شود و مسائل دیگر را هم می‌توانیم حل شده بپنداریم اما متأسفانه حمایت‌های معنوی از تئاتر هرگز نمی‌شود و نشده است و به خصوص در این سال‌ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده‌ای روبرو هستند که قابل وصف نیست. وی ادامه داد: ما هر آنچه که در توانمان بود داشتیم و تقاضا کردیم که به هنرمندان کمک

رییس هیات مدیره خانه تئاتر با تاکید بر آنکه هنرمندان عرصه تئاتر بیشترین بار فشار اقتصادی و معیشتی را در دوران کرونا متحمل شدند اما هیچگاه دست از فعالیت برنداشتند، گفت: طی تمام این سال‌ها هنرهای نمایشی کمتر از حمایت معنوی بهره‌مند شده است.

برپایی کارگاه‌های «چهار فصل تئاتر ایران» بعد از نارنجی شدن تهران

آفاخانسی آثار دخت نارنج و تریج نوشته امیرحسین طاهری از کرمان، دوستی مبارک و آقای درخت نوشته پژمان شاهرودی از لرستان، ژیان نوشته صابر دل‌بینا از کردستان، زیبا نوشته فاطمه شافعیان از مازندران، دنیای خاکستری نوشته کورش نیک‌پیام از اصفهان، دماغ یا بوق نوشته لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین و فلامینگو نوشته لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین را به عنوان برگزیدگان این فصل برای شرکت در کارگاه‌های فصلی و بازنویسی اثر نهایی و احتمال چاپ آثار معرفی کرد.

طرح‌های منتخب هم توسط اعضای این هیات علمی خوانده شدند. به گفته وی قرار بود برای منتخبان این مجموعه که برای انتخابشان ادله اعضای هیات علمی مبنای قرار می‌گیرد کارگاه حضوری برگزار شود که متأسفانه درست در همین مرحله، تهران از نظر رنگ‌بندی کرونایی در وضعیت قرمز قرار گرفت. به محض خروج از این وضعیت کارگاه‌ها برگزار می‌شوند تا حاضران در کارگاه‌ها، نسخه نهایی اثر خود را پس از بازنویسی و تصویب وارد مرحله چاپ کنند.

پایتخت یعنی «چهار فصل تئاتر ایران» خبر داد. مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی خاطر نشان کرد: ششمین فراخوان این پروژه با عنوان کودک و محیط زیست با شرکت علاقه‌مندان به نمایشنامه‌نویسی از استان‌های مختلف مورد استقبال قرار گرفت و طرح‌های منتخب توسط اعضای هیات علمی این فصل متشکل از شهرام کرمی، سیدحسین فدایی‌حسین و سعید اسدی معرفی و نسخه کامل نمایشنامه به‌دست آمده از

مدیر پروژه آموزشی نمایشنامه‌نویسی سراسری چهار فصل تئاتر ایران از برگزاری ششمین کارگاه‌های فصلی این پروژه به محض خروج تهران از وضعیت قرمز کرونا خبر داد.

ایوب آفاخانسی طراح و مدیر پروژه آموزشی نمایشنامه‌نویسی سراسری چهار فصل تئاتر ایران از انتظار دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری برای قرار گرفتن پایتخت در وضعیت نارنجی به منظور برگزاری کارگاه‌های فصلی پروژه جامع ملی آموزش درام‌نویسی به خارج از

چند نکته درباره شرایط استاندارد تصویربرداری از یک اثر نمایشی

راهی برای مانایی تئاتر

بی شک یکی از دغدغه‌های خالقان هنر نمایش منهای تأثیرگذاری بر مخاطب، مانا کردن اثرشان برای ثبت در تاریخ بوده است.

در این مسیر ابتدا اعلان و بروشور و بعدها عکس تنها یادبود و نسخه فیزیکی یک اثر به حساب می آمدند تا اینکه دوربین های تصویربرداری مقداری این دغدغه را برطرف کردند اما همچنان چگونگی انتقال

یادداشت

زمان وفاجویی
نویسنده و
کارگردان تئاتر

حداکثری حس و اتفاقات محل سؤال است. تلاش برای پاسخ به این سؤال به دو شکل نمود پیدا کرده و دو طیف فکری را رقم زده است. دسته نخست معتقدند برای فیلمبرداری از یک اجرای نمایشی، دوربین ها باید مانند تماشاگر ثابت در مکان های مختلف (وسط، کناره ها، بالکن و...) جاگذاری شوند و بدون قطع از ابتدا تا انتهای نمایش را ضبط کنند و در تدوین هم تنها زاویه های متفاوت دوربین ها به فراخور اتفاق کنار هم قرار گیرند.

دسته دوم معتقدند مانند یک اثر سینمایی ما می توانیم دکوپاژ داشته باشیم و در راستای حس و اتفاقات در یک اجرای بدون تماشاگر پلان ها را خرد و اجرا را بر این اساس ضبط کنیم. در پی این دو نظریه و پس از سال ها حضور در تئاتر و همچنین رصد بازخوردهای هر دو گونه، معتقدم که نظریه اول باعث شکل گیری بازتولید نزدیک ترین حس خواهد بود؛ البته که هیچ کدام از این دو روش جایگزین نشستن در سالن و دیدن اجرای زنده نمایش نیست و اعجاز این هنر در همین زنده بودن است و مواجهه مستقیم آن با تماشاگر.

به هر حال اما با تأکید روی شیوه نخست می توان برای رسیدن به ایده آل ترین شکل هدف، ۳ نوبت از اجرا را با دوربین های حرفه ای ضبط کرد، آن هم با دوربین هایی که قادر باشند در وضعیت های نوری متفاوت در صحنه با وضوح بالا، تصاویر را ضبط کنند زیرا نور صحنه ها از قبل، طراحی و اجرا می شوند. دوربین ها باید براساس جایگاه تماشاگران در پنج نقطه یا بیشتر قرار گیرند تا تمام نقطه دیدهای سالن را پوشش دهند.

در برخی موارد می توان خارج از این نقاط و بدون مزاحمت برای تماشاگران و تیم در حال اجرا نیز دوربین هایی را جاگذاری کنیم. این دوربین ها همزمان با هم از آغاز تا پایان نمایش را ضبط می کنند و بهتر است علاوه بر صدای شاهد، حتماً صدا با میکروفون های یقه ای و ثابت نیز در خطی جدا ضبط شوند.

در این شیوه، وظیفه تدوینگر تنها متناسب کردن اتفاقات با زاویه دوربین مناسب تر است. امروزه و با امکانات موجود، اگر راش های خام دارای کیفیت استاندارد باشند، می توان پس از کامل شدن تدوین از تکنیک کالرکراکت یا اصلاح رنگ و نور برای نزدیک کردن تصویر به رنگ و نور واقعی اجرا بهره برد.

در ضمن فیلم تئاتر این فرصت را فراهم می کند تا بتوان فیلم هایی از تمرین و پشت صحنه اجرا، اسکیس های صحنه و لباس، گریم و عکس های تمرین و اجرا (می تواند مستندی باشد از روند تولید صفر تا صد اثر) را ضمیمه فیلم اصلی کرد و همانند بروشور، اسامی عوامل نمایش هم در تیتراژ پایانی قرار گیرند. گرچه می دانم همه این اقدامات نمی تواند کارکرد هنر نمایش را داشته باشد اما حداقل کاری است که می تواند اثر را به نوعی برای ثبت در تاریخ مانا کند.

به منظور رعایت پروتکل‌های بهداشتی؛ اجراهای جشنواره تئاتر «پنجمک» به سالن اصلی انتقال یافت

شورای سیاستگذاری جشنواره آموزشی تئاتر پنجمک اعلام کرد که به جهت رعایت پروتکل‌های بهداشتی و اصول فاصله‌گذاری اجتماعی در شرایط کنونی، تمامی اجراهای جشنواره به سالن اصلی پردیس تئاتر تهران انتقال پیدامی‌کند.

شورای سیاستگذاری جشنواره که متشکل از چهره‌های شناخته‌شده و دست‌اندرکار تئاتر و تئاتر کودک و نوجوان، همچنین نمایندگان از والدین و گروه‌های نمایشی است با بررسی شرایط همه‌گیری کرونا و اهمیت حفظ سلامت هنرجویان کودک و نوجوان تصمیم گرفت سالن استاد محمد از جدول برنامه حذف شده و اجراهای جشنواره تنها در سالن اصلی پردیس تئاتر تهران روی صحنه برود.

از آنجا که سالن اصلی پردیس تئاتر تهران تا روز ۶ مرداد در اختیار ویژه برنامه تعزیه است، اجراهای جشنواره از ۷ مرداد ماه در سالن اصلی برنامه‌ریزی شده‌اند و به ترتیب هر یک روز در میان روی صحنه می‌روند.

بنا به تصمیم این شورا، اجراهای جشنواره تنها با حضور خانواده هنرجویان و تعداد محدودی از مهمانان ویژه از بین مربیان، هنرمندان و مسئولین تئاتر و نمایندگان رسانه‌ها که با دریافت کد مهمان از سایت تیوال شماره‌صندلی دریافت کرده‌اند روی صحنه خواهند رفت.

اطلاعات کامل هر نمایش و تاریخ و ساعت اجراهای جشنواره در سایت تیوال قابل مشاهده است.

الهام پاوه نژاد:

برنامه های «لاموزیکا» به هم ریخت

تعطیلی ها و محدودیت های جدید مواجه خواهیم شد. جرأت و توان ایمن را هم ندارم که اجرای عمومی «لاموزیکا» را لغو کنم زیرا تمامی اعضای گروه تلاش مضاعفی برای تمرین و تولید این اثر داشته اند.

این کارگردان و بازیگر تئاتر با بیان اینکه تماشاگر تئاتر نیز در شرایط فعلی نسبت به تهیه بلیت نمایش ها تعلل می کند زیرا منتظر است تا تکلیف تعطیلی و محدودیت ها مشخص شود، یادآور شد: همه برنامه ریزی های ما در زمینه اجرا و تبلیغات «لاموزیکا» به هم ریخته است. هیچ مسئول و مدیری هم وجود ندارد که به گروه های تئاتری مشورت دهد و پاسخی به پرسش های آن ها بدهد.

وی در پایان سخنان خود درباره مبلغ حمایتی اعلام شده از سوی اداره کل هنرهای نمایشی برای گروه هایی که طی تعطیلی های اخیر کرونایی آثارشان را به صحنه نبردند، تصریح کرد: در نظر گرفتن مبلغ ۳ تا ۵ میلیون تومان برای گروه های متضرر کنونی واقعا خجالت آور و به نوعی توهین آمیز است زیرا این مبلغ دردی از دردهای گروه را درمان نمی کند.

شد: هیچ مدیر و مسئولی یک جواب منطقی و قانع کننده به ما نمی دهد.

کارگردان «لاموزیکا» با اشاره به اینکه این نمایش اثری طنز یا موزیکال نیست، افزود: با وجود این برنامه ریزی ما به گونه ای بود که تا پیش

از شروع ماه محرم اجرای عمومی اثر را به پایان برسانیم که این برنامه ریزی هم به ناچار تغییر کرد. ۴ مرداد اجرای عمومی اثر را شروع کنیم یا با

کارگردان نمایش «لاموزیکا» که قرار بود از ۲۰ تیر اجرای عمومی خود را آغاز کند، وضعیت فعلی و تعطیلی های پیش آمده کرونایی را باعث به هم ریختن برنامه ریزی های این گروه نمایشی ذکر کرد.

الهام پاوه نژاد کارگردان نمایش «لاموزیکا» که به همراه احسان کرمی در این اثر نمایشی به ایفای نقش نیز می پردازد، درباره وضعیت اجرای عمومی این اثر که قرار بود از ۲۰ تیر در کافه گالری باروک آغاز شود، گفت: واقعیت این است که در ابتدا قرار بود اجرای عمومی «لاموزیکا» از ۲۰ تیر آغاز شود که این زمان به دلیل شرایط کرونایی پیش آمده تغییر و به ۳۰ تیر موکول شد. سایت فروش بلیت نمایش باز و بلیت چند اجرای اول نمایش هم به طور کامل فروخته شده بود که با تعطیلی های جدید کرونایی مواجه شدیم.

وی یادآور شد: تعطیلی های جدید کرونایی تمام معادلات و برنامه ریزی های گروه و برنامه ریزی مخاطبانی هم که بلیت نمایش را تهیه کرده بودند، به هم ریخت.

پاوه نژاد با بیان اینکه چشم انداز روشنی نداریم و در یک باتکلیفی به سر می بریم، متذکر

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

تئاتر

دو کتاب مهم تئاتری؛ تحفه تابستانی نشر نیماژ

نشر نیماژ در تازه‌ترین فعالیت تئاتری خود دو کتاب «تئاتر پست‌دراماتیک و امر سیاسی» اثر مشترک کارن یورس-مونی، جروم کرل و استیو جایز و ترجمه نرگس یزدی و «چشم‌انداز آیین‌های نمایشی» اثر ریچارد شکن و ترجمه رضوانه امامی پور را راهی بازار کتاب کرده است.

«تئاتر پست‌دراماتیک و امر سیاسی» با عنوان فرعی «چشم‌اندازهای بین‌المللی بر اجرای معاصر» مجموعه جستارهای کنفرانسی بین‌المللی با موضوع «تئاتر پست‌دراماتیک به مثابه‌ی / یا تئاتر سیاسی؛ بازنمایی، رسانای شدن و کاپیتالیزم پیشرفته» است که در مؤسسه مطالعات آلمانی و رمنس سینما بر ۲۰۱۱ در لندن برگزار شد. اصطلاح «تئاتر پست‌دراماتیک» که هانس-تیس لمان در دهه‌ی ۱۹۹۰ به نحوی نظام‌مند مطرح کرد، اکنون در سطح جهانی رواج یافته است. از زمان انتشار نسخه‌ی اصلی کتاب تئاتر پست‌دراماتیک در سال ۱۹۹۹ تاکنون، این کتاب به ۲۰ زبان ترجمه شده است.

این کتاب که با «تئاتر پست‌دراماتیک و امر

سیاسی» به عنوان مقدمه شروع می‌شود، در ادامه به ۱۲ فصل به سوال‌هایی همچون آیا تئاتر پست‌دراماتیک سیاسی است؟ اگر سیاسی است، چگونه؟ تئاتر پست‌دراماتیک چگونه به دریافت برشت از تئاتر سیاسی مربوط می‌شود؟ چگونه می‌توان رابطه‌ی میان زیباشناسی و سیاست را در فرم‌های نوین تئاتر نمایشنامه‌نویسی و اجرا تبیین کرد؟ پاسخ می‌دهد.

در این کتاب، جنبه‌های مهم مسائلی که با چرخش پست‌دراماتیک در تئاتر، در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، طرح شده‌اند به بحث گذاشته می‌شوند. جایگاه مخاطب و اسلوب‌های تماشایی در تئاتر پست‌دراماتیک، دعای سیاسی تئاتر پست‌دراماتیک؛ رابطه‌ی جاری و مداوم تئاتر پست‌دراماتیک با سنت دراماتیک، ویژگی‌های دیالکتیکی تئاتر پست‌دراماتیک، و با برهیزش از دیالکتیک؛ مسائل مربوط به باز نمود امر واقعی در تئاتر؛ نقش بدن‌ها، ادراک، ظاهر و تئاتر یکالیت در تئاتر پست‌دراماتیک؛ و نیز سوژن کتیوتته و عاملیت در تئاتر و اجرای

بین اجرای زنده و اجرای واسطه‌ای وجود دارد؟ روابط متنوع و پیچیده بین بازیگران - تماشاگران، ایفاگران نقش، نویسندگان و کارگردانان - رومی توان به صورت مستطیل و یک اجرای «چهار جانبه» تصور کرد. مطالعه‌ی تعاملات (گاهی اوقات آسان، گاهی پرتنش) میان سخنرانان اجرای چهار جانبه، همان چیزی است که در مطالعات اجرا صورت می‌گیرد. این مطالعات به شدت میان رشته‌ای، میان فرهنگی و میان‌رشته‌ای است. مطالعات اجرا بر اساس پیدایش جهان پسااستعماری بنا

شده که در آن فرهنگ‌ها با یکدیگر برخورد و تداخل دارند و بارور می‌شوند. رشته‌های هنری و دانشگاهی به‌طور یکسان در مرزهای همیشه متغییر زنده هستند. گونه‌های موسیقی، تئاتر و رقص که زمانی کاملاً متمایز بودند (حداقل در غرب)، از طریق شبیه‌هایی باور نکردنی در سی و پنج سال اخیر با یکدیگر تعامل دارند. این تعامل‌ها به طرز گویا، بخشی از یک حرکت بزرگ‌تر فرهنگی محسوب می‌شوند.

این دو کتاب را می‌توانید از کتابفروشی‌ها و فروشگاه‌های آنلاین تهیه کنید.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

ایرج راد: کمک ها در حد مسکن های موقتی است

ایرج راد آرزو کرد که مشکل بی آبی خوزستان هر چه زودتر به یک نتیجه مطلوب برسد و در عین حال از خانه تئاتر و دغدغه هنرمندان در روزگار کرونایی گفت.

به گزارش ایسنا، رییس هیات مدیره خانه تئاتر در این باره گفت: هموطنان و کسانی که سال های سال در روزگار جنگ زجر کشیده اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی های فراوان دیده اند و امروز اعتراضات به حقیقی دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات به جای خوبی برسد. او که در ششمین نشست مجازی «تهاد» که عصر یکشنبه ۳ مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد، سخن می گفت، درباره بیانیه خانه تئاتر در حمایت از هموطنان خوزستانی توضیح داد: وظیفه همه تئاتری ها است که در مواقعی از این دست، همراه هموطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال های سال در جنگ فداکاری و از خودگذشتگی ها کردند، جانیشان را فدا کردند، زندگی شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفرینند، حمایت کنیم. هموطنان عزیز خوزستانی از خاک این مملکت پاسداری و حمایت و نگهداری کردند. آنها با وجودی

که سال های سال از جنگ می گذرد، همچنان در وضعیت بسیار نامطلوبی هستند. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد که انجام دادیم و امیدواریم بتوانیم وظایف بزرگتری در خدمت به این مملکت و مردم عزیزمان از جمله مردم خوزستان انجام دهیم. راد در بخش دیگری از سخنانش با ابراز تأسف از بی توجهی به تئاتر ادامه داد: هنرمندان تئاتر همواره با تلاش خود سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند ولی آنچنان که باید و شاید از آنان حمایت نشده است. همواره گفته ام که اگر از تئاتر حمایت های معنوی بشود، می توانیم مسائل دیگر را حل شده بینداریم اما متأسفانه هرگز این اتفاق رخ نداده و به خصوص در این سال ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده ای روبرو هستند که قابل وصف نیست، زیرا نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازنشستگی می گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، هنرمندان تئاتر از راه این هنر درآمد آنچنانی نداشتند. رییس هیات مدیره خانه تئاتر توضیحاتی درباره تاریخچه شکل گیری خانه تئاتر بیان کرد و افزود: سال ۱۳۷۷ برای تشکیل موسسه فرهنگی هنری خانه تئاتر از طریق اداره کل هنرهای نمایشی دعوتی شکل گرفت و ما چهار نفر از تئاتری ها بودیم که برای نوشتن اساسنامه خانه تئاتر به عنوان هیات موسس دعوت شدیم؛ من، اصغر همت، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی. ما سعی کردیم کار را آغاز کنیم ولی مشکلات عدیده ای داشتیم. بعد از تدوین اساسنامه در تئاتر شهر عده زیادی از تئاتری ها آمدند و در آنجا اعلام موجودیت کردیم. یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد شادروان حمید سمندریان بود که درباره لزوم

صنف صحبت کرد. بنا بر این گزارش، مدیر عامل پیشین خانه تئاتر با ارایه توضیحاتی درباره اختصاص ساختمانی در خیابان صبابی جنوبی به خانه تئاتر و مشکلاتی که در این زمینه با شهرداری تهران در دوره مدیریت محمود احمدی نژاد وجود داشت، اشاره کرد و از تنگناهای مالی این مجموعه سخن گفت. او یادآوری کرد که اهالی خانه تئاتر برای در اختیار گرفتن یک ساختمان و تجهیز آن چه فراز و فرودهایی طی کردند و ۱۱ سال طول کشید تا ساختمان این خانه در خیابان سمیه ساخته شود. راد در ادامه درباره تلاش های خانه تئاتر برای حل مشکلات بیمه و معیشتی هنرمندان در دوران کرونا سخن گفت و افزود که این مشکل برای حل این مشکلات با نهادهای گوناگون رایزنی کرده اما کمک هایی که انجام شده، بسیار اندک و در حد مسکن های موقت بوده است. او در عین حال تأکید کرد: نمی خواهیم بگوییم هنرمندان ما بی چیز هستند بلکه آنان فوق العاده اند. آن زمان که کسانی به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتاق کوچک تمرین به دنبال این بودند که یک بله را چطور بگویند که اثر گذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال معنی واقعی، انسانیت و فرهنگ بودند. آن ها پر و انباشته از ثروتی هستند که به چشم نمی آید. آنها کسانی نیستند که دست تکدی گری دراز کرده باشند. آنها آدم های بسیار با شرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می کنند کاری انجام دهند، در این زمینه مسئولیتی داشته باشند و بتوانند مسئولیتشان را به خوبی انجام دهند. بنابراین آن چیزی که ما می گوییم این است که این حق شان است که باید داده شود. حقوق واقعی آنان و نتیجه زحماتشان است که باید داده شود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

اعتماد به «ببو» سخت ترین کار دنیاست

مهیار شیروانی کارگردان نمایش «ببو» درباره ویژگی های این اثر نمایشی که از امروز در پردیس تئاتر شهرزاد به صحنه می رود، توضیحاتی ارائه داد. مهیار شیروانی نویسنده و کارگردان نمایش «ببو» که از دوشنبه ۴ مردادماه در ساتن گلایل پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می رود درباره شکل گیری این اثر نمایشی به خبرنگار مهر گفت: در زمستان ۱۳۹۶ در دوره ای از زندگی ام که ناگزیر به پیامدهای انتخاب آدم ها از سر ترس فکر می کردم ایده «ببو» در ذهنم شکل گرفت؛ اینکه چه کاری را نباید انجام دهیم؟ و کاری که باید بکنیم چیست؟ وی ادامه داد: بر همین اساس ایده زندگی پسر جوانی که گروگانی در زیرزمین خانه شان دارد و مادرش رازش را می فهمد؛ محصول همان دوران بود. محصول نهایی کشمکش چهار نفر در زیرزمین خانه ای قدیمی بر سر جلب اعتماد هم و در شرایطی که اعتماد کردن سخت ترین کار است؛ از آب در آمد. شیروانی درباره ویژگی های نمایش عنوان کرد: از همان ابتدای تمرین ها با میزانشنی مشخص و برآمده از مضمونی مشخص شده، شروع به کار کردیم. بعد از تسلط به کل متن، به آرامی میزانشن های جدیدی طراحی و جایگزین شدند. در طراحی های جدید تلاش کردیم به داستان، مضمون و اصول طراحی مان وفادار بمانیم. اعتراف می کنم باز یگرانم با گذشت زمان در طراحی این ایده های مسلط به اصولمان، نقش زیادی داشتند به شکلی که در سرتاسر اجرا طرح ها و ایده های آنها را می بی نم. این کارگردان تئاتر در پایان درباره تاثیر بحران کرونا بر اجرای این نمایش توضیح داد: در مورد شرایط اجرا در روزگار بیماری گله ای ندارم. بعید هم می دانم در زمانی که اینها را می گویم، حوصله ای باشد. این تجربه برایم بیشتر منجر به این پرسش شد که آیا در شرایط کرونا اجرا بردن نمایش کار منصفانه ای است؟، آیا چون برخوردی منصفانه ندیدیم، اجازه داریم غیر منصف باشیم؟ باز یگران این نمایش (به ترتیب حروف الفبا) پرستو الماس، نیکو پشوتن، عماد جاویدپور و مسعود رضانی هستند. در خلاصه این نمایش که ژانری کمدی دارد، آمده است: در یکی از روزهایی که خانه خالی است و مادر کامبیز در خانه حضور ندارد، او همدستان کلاه بردارش را در حین سرقت اشیای باستانی، در زیرزمین خانه شان گروگان گرفته، ناگهان مادرش به خانه باز می گردد و با این صحنه گروگان گیری روبرو می شود. کاراکترهای داستان در موقعیتی که اعتماد کردن سخت ترین کار است، با موانع شخصیتی شان برای مورد اعتماد قرار گرفتن مواجه می شوند. مهیار شیروانی که نویسنده گی و کارگردانی نمایش «یه هفته بعد هفته قبل» و همچنین نویسنده گی و کارگردانی فیلم کوتاه «جنگل آسفالت» را برعهده داشته، از زمستان سال ۱۳۹۸ و پیش از آغاز پاندمی بیماری کرونا، به همراه گروه بازیگرانش تمرینات نمایش «ببو» را آغاز کرده بود. اجرای این نمایش از ساعت ۲۰:۳۰ روز دوشنبه چهارم مردادماه در سالن گلایل پردیس تئاتر شهرزاد آغاز می شود.

ایرج راد:

کمک‌ها به تئاتر در حد مسکن موقتی است

به چشم نمی‌آید. آنها کسانی نیستند که دست تکدی‌گری دراز کرده باشند. آنها آدم‌های بسیار باسرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می‌کنند کاری انجام دهند، در این زمینه مسئولیتی داشته باشند و بتوانند مسئولیتشان را به خوبی انجام دهند، بنابراین آن چیزی که ما می‌گوییم این است که این حق‌شان است که باید داده شود. حقوق واقعی آنان و نتیجه زحماتشان است که باید داده شود.

وی افزود: هنرمندان بسیاری را داشته‌ایم که سال‌های سال برای این مملکت افتخار آفریده‌اند و الان در میان ما نیستند و رفته‌اند. متأسفم که در جایی که باید، هیچ نامی از آنان برده نمی‌شود در حالی که هنوز در خاطره مردم حضور دارند. امیدوارم کسانی که باید این مسائل را بشنوند و بتوانند در این راه قدمی بردارند و کمک کنند، نه فقط به هنرمندان تئاتر بلکه به این جامعه و فرهنگ آن، بتوانند کمک کنند.

ایرج راد از خانه تئاتر و دغدغه هنرمندان در روزگار کرونایی سخن به میان آورد.

ایرج راد با ابراز تأسف از بی‌توجهی به تئاتر گفت: هنرمندان تئاتر همواره با تلاش خود سعی کرده‌اند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند ولی آنچنان که باید و شاید از آنان حمایت نشده است. همواره گفته‌ام که اگر از تئاتر حمایت‌های معنوی شود، می‌توانیم مسائل دیگر را حل شده بینداریم اما متأسفانه هرگز این اتفاق رخ نداده و به خصوص در این سال‌ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو هستند که قابل وصف نیست، زیرا نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازنشستگی می‌گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است، حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، هنرمندان تئاتر از راه این هنر درآمد آنچنانی نداشتند.

راد در ادامه درباره تلاش‌های خانه تئاتر برای حل مشکلات بیمه و معیشتی هنرمندان در دوران کرونا سخن گفت و افزود: این مشکل برای حل این مشکلات بانهادهای گوناگون رایزنی کرده اما کمک‌هایی که انجام شده، بسیار اندک و در حد مسکن‌های موقت بوده است. او در عین حال تأکید کرد: نمی‌خواهیم بگوییم هنرمندان ما بی‌چیز هستند بلکه آنان فوق‌العاده‌اند. آن زمان که کسانی به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتاق کوچک تمرین به دنبال این بودند که یک بله را چطور بگویند که اثرگذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال معنی واقعی، انسانیت و فرهنگ بودند. آنها پر و انباشته از ثروتی هستند که

تئاتر

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است

مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد که میزبانی از نمایش ها در این مرکز منوط به بهبود شرایط کرونایی و صدور مجوزهای لازم از سوی دانشگاه تهران است و فقط فعالیت های مجازی تئاتر مولوی انجام می شود. امیرحسین حریری درباره وضعیت از سرگیری فعالیت های اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، به مهر گفت: ما در مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیت های تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه ریزی های لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروه های نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند. وی یادآور شد: ما در زمینه فعالیت قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیت ها از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیت های پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی را در بستر فضای مجازی انجام می دهیم. حریری با بیان اینکه مرکز تئاتر مولوی قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا است، اظهار کرد: معتقدم سالن هایی نظیر مرکز تئاتر مولوی از مجموعه های کم خطر هستند و فعالیتشان طی دوران کرونایی، خطری به لحاظ ابتلا و سرایت و بیرون بردن مخاطبان و گروه های تئاتری ایجاد نکرده اند. مدیر مرکز تئاتر مولوی تأکید کرد: اینکه گروه ها نمی توانند زمان بندی درستی برای اجرای آثارشان داشته باشند مسئله ای است که در ایام کرونایی گریبان گروه ها را گرفته و آنها هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی متضرر می شود. هم ما و هم نهادهای حمایتی باید تا جایی که می توانیم جبران بخشی از این ضرر را پوشش دهیم.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

ایرج راد: کمک ها در حد مسکن های موقتی است

ایرج راد آرزو کرد که مشکل بی ای خورستان هر چه زودتر به یک نتیجه مطلوب برسد و در عین حال از خانه تئاتر و دغدغه هنرمندان در روزگار کرونایی گفت.

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر در این باره گفت: هموطنان و کسانی که سال های سال در روزگار جنگ زجر کشیده اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی های فراوان دیده اند و امروز اعتراضات به حق دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات به جای خوبی برسد.

او که در ششمین نشست مجازی «بهاد» که عصر یکشنبه ۳ مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد، سخن می گفت، درباره بیانیه خانه تئاتر در حمایت از هموطنان خورستانی توضیح داد: وظیفه همه تئاتری ها است که در مواقعی از این دست، همراه هموطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال های سال در جنگ فداکاری و از خودگذشتگی ها کردند، جانشان را فدا کردند، زندگی شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفرینند، حمایت کنیم. هموطنان عزیز خورستانی از خاک این مملکت پاسداری و حمایت و نگهداری کردند. آنها یا وجودی که سال های سال از جنگ می گذرد، همچنان در وضعیت بسیار نامطلوبی هستند. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد که انجام دادیم و امیدواریم بتوانیم وظایف بزرگتری در خدمت به این مملکت و مردم عزیزمان از جمله مردم خورستان انجام دهیم.

راد در بخش دیگری از سخنانش با ایرج تانسف از بی توجهی به تئاتر ادامه داد: هنرمندان تئاتر همواره با تلاش خود سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند ولی انجمن که باید و شاید از آنان حمایت نشده است.

همواره گفته ام که اگر از تئاتر حمایت های معنوی بشود، می توانیم مسائل دیگر را حل شده ببنداریم اما مناسبانه هرگز این اتفاق رخ نداده و به خصوص در این سال ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده ای روبرو هستند که قابل وصف نیست، زیرا نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازیگری می گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، هنرمندان تئاتر از راه این هنر درآمد آنچنانی نداشتند.

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر توضیحاتی درباره تاریخچه شکل گیری خانه تئاتر بیان کرد و افزود: سال ۱۳۷۷ برای تشکیل موسسه فرهنگی هنری خانه تئاتر از طریق اداره کل هنرهای نمایشی دعوتی شکل گرفت و ما چهار نفر از تئاتری ها بودیم که برای نوشتن اساسنامه خانه تئاتر به عنوان هیات موسس دعوت شدیم. من، اصغر همت، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی. ما سعی کردیم کار را از آغاز کنیم ولی مشکلات عدیده ای داشتیم. بعد از تدوین اساسنامه در تئاتر شهر عده زیادی از تئاتری ها آمدند و در اینجا اعلام موجودیت کردیم. یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد شادروان حمید سمندریان بود که درباره لزوم صنف صحبت کرد.

بنسار بر این گزارش، مدیر عامل پیشین خانه تئاتر با ارایه توضیحاتی درباره اختصاص ساختمانی در خیابان صیبا جنوبی به خانه تئاتر و مشکلاتی که در این زمینه با شهرداری تهران در دوره مدیریت محمود احمدی نژاد وجود داشت، اشاره کرد و از تنگناهای مالی این مجموعه سخن گفت.

او بسادآوری کرد که اهالی خانه تئاتر برای در اختیار گرفتن یک ساختمان و

هنرمندان در دوران کرونا سخن گفت و افزود که این تشکل برای حل این مشکلات با نهادهای گوناگون رایزنی کرده اما کمک هایی که انجام شده، بسیار اندک و در حد مسکن های موقت بوده است.

ایرج راد، رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر:

تئاتر، کمتر از حمایت معنوی بهره مند شده است

بودند. آن‌ها بر و انباشته از ثروتی هستند که به چشم نمی‌آید، ثروتی که خیلی‌ها نمی‌بینند. آنها کسانی نیستند که دست‌تکدی گری دراز کرده باشند. هنرمندان تئاتر آدم‌های بسیار با شرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می‌کنند کاری انجام دهند، در این زمینه مسؤلیتی داشته باشند و بتوانند مسؤلیتشان را به خوبی انجام دهند. بنابراین آن چیزی که ما می‌گوییم این است که این حق‌شان است که باید داده شود. حقوق واقعی آنان و نتیجه زحماتشان است که باید داده شود.

رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر خاطر نشان کرد: هنرمندان بسیاری را داشتیم که سال‌های سال برای این مملکت افتخار آفرینند، الان در میان مانیتند و رفتند. من متأسفم که در جایی که باید، هیچ نامی از این هنرمندان برده نمی‌شود، این هنرمندان در دل تمام مردم ایران جای دارند، همه جا با آنها هستند و حضور دارند.

وزارت ارشاد متولی صدور مجوز اجراهای نمایشی است
آسیه مزینانی به پرسش‌های رسیده درباره لطامت نظرات و ارزشیابی و اعمال سلیقه‌های متنوع و حتی فراتر از قانون اشاره کرد و پرسید که خانه تئاتر چقدر در این حوزه وارد شده و تلاش کرده این مشکلات تا حدی کمتر و کمی تحمل پذیرتر شود، مرتفع‌کنند؟

راد تصریح کرد: خانه تئاتر در این زمینه هم همواره صحبت‌هایی کرده که وقتی شما برای یک اجرایی مجوز می‌دهید، چرا می‌آیید و جلوی آن اجرا را دوباره می‌گیرید؟ وقتی مجوز دادید، چرا هر شب کسانی به سالن می‌آیند و باز یادداشت‌هایی بر می‌دارند و باز می‌خواهند قسمت‌هایی از آن کار حذف شود یا گفته نشود؟ این چگونه برنامه‌ریزی است؟ اساس قضیه به هم می‌ریزد. ما نمی‌دانیم به هر حال از کجا باید جواب بگیریم. اگر وزارت ارشاد متولی دادن مجوز است، مجوز داده و اشکالی دارد، باید از وزارت ارشاد بپرسند که چرا این مجوز را دادید. چرا هنرمندان مورد بازخواست و سوال قرار می‌دهند؟ رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر درباره انتظارات این نهاد از دولت جدید گفت: این چیزی است که خانه تئاتر باید در جمع خود بنشیند و آنجا خواسته‌هایش را مطرح کند. خواسته‌های فردی هیچ وقت در این زمینه‌ها خیلی مهم نیست، خواسته‌های جمع مطرح است. خواسته همه دست‌اندرکاران تئاتر مطرح است که آن هم از طریق صنف می‌تواند بیان و منتقل شود.

ادامه داشت.

اما از نظر بودجه در وضعیت سختی قرار داشتیم و پس از مدتی بی‌گیری قرار شد که وزارت ارشاد به ما سالی ۵۰ میلیون تومان کمک کند، بعد از مدت‌ها به ۱۰۰ میلیون تومان و بعد از مدتی با دادن صورت‌مجلسی ۱۵۰ میلیون تومان موافقت شد اما معمولاً تا ۱۲۰ میلیون تومان پرداخت می‌شد. وی یادآور شد: بالاخره مکانسی را در خیابان سمیه که یک ساختمان خیلی قدیمی ۸۰ ساله بود خریداری کردیم و به این نتیجه رسیدیم باید تخریب و از نو ساخته شود. ۱۱ سال طول کشید تا ساختمان این‌خانه ساخته شود.

کمک‌های ما در دوران کرونا بیشتر حکم‌مسکن داشتند

راد گفت: درباره قضایای مربوط به بیماری کرونا نیز خانه تئاتر از پاننشست، همواره فعال بود و سعی کرد تا آنجایی که ممکن است با مسؤلان تماس بگیرد؛ چه مسؤلان در شهرداری، چه مسؤلینی که حکومتی هستند، در راس امور قرار دارد و توانمندی‌هایی دارند. خانه تئاتر تمام تلاش خود را کرد که بتواند تا آنجا که ممکن است کمک‌های مالی بگیرد اما کمک‌ها آنقدر کم بود و شاید بیشتر در حد مسکن‌های چند روزه برای اعضا بود، همین‌طور بسته‌های حمایتی را بگیرد که باز هم در حدی نبود که بتواند جوابگو باشد.

وی تصریح کرد: آن زمانی که کسانی در بعضی جاهای به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتاق کوچک تمرین به دنبال این بودند که یک‌بله را چطور بگویند که اثر گذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال معنی واقعی، انسانیت و فرهنگ

روبرو هستند که قابل وصف نیست.

وی ادامه داد: ما هر آنچه که در توانمان بود داشتیم و تقاضا کردیم که به هنرمندان کمک شود و حمایت شوند. به خاطر اینکه نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازنشستگی می‌گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، درآمد آنچنانی هنرمندان تئاتر از راه تئاتر نداشتند.

رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر گفت: در سال ۱۳۷۷ بود که برای تشکیل موسسه فرهنگی هنری خانه تئاتر دعوتی شد. این دعوت از طریق اداره کل هنرهای نمایشی شکل گرفت و ما چهار نفر از تئاتری‌ها بودیم که برای نوشتن اساسنامه خانه تئاتر به عنوان هیئت مؤسس دعوت شدیم؛ من، اصغر همت، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی. به هر حال ما سعی کردیم که کار را آغاز کنیم ولی مشکلات عدیده‌ای داشتیم. بعد از تدوین اساسنامه در تئاتر شهر عده زیادی از تئاتری‌ها آمدند و در آنجا اعلام موجودیت کردیم. یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد شادروان حمید سمندریان بود که درباره لزوم صنف صحبت کرد.

از نظر بودجه در وضعیت مطلوبی نیستیم

رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر با اشاره به تلاش‌ها برای تجهیز مکان خانه تئاتر و برقراری تسهیلات برای اعضا گفت: قرار دادی که برای مکان با شهرداری داشتیم، قرار دادی اجاره‌ای بود و می‌خواستند ما را از آنجا اخراج کنند. آن موقع به فکر افتادم که باید خانه تئاتر مکانی برای خود داشته باشد تا بتواند تئاتر را در وضعیت بدی قرار داشتیم اما فعالیت‌هایمان

رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر با تأکید بر آنکه هنرمندان عرصه تئاتر بیشترین بار فشار اقتصادی و معیشتی را در دوران کرونا متحمل شدند اما هیچ‌گاه دست از فعالیت برنداشتند، گفت: طی تمام این سال‌ها هنرهای نمایشی کمتر از حمایت معنوی بهره‌مند شده‌است.

به گزارش ایرنا، ششمین نشست مجازی نهاد درباره ماهیت و کارکرد خانه‌ها و انجمن‌های هنری با موضوع «خانه تئاتر؛ دیروز، امروز، فردا» شامگاه سوم مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد.

در این برنامه آسیه مزینانی به گفت‌وگو با ایرج راد، رئیس شورای عالی خانه هنرمندان ایران و رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر پرداخت.

ایرج راد نیز در ابتدای این نشست گفت: عزیزان، هم‌وطنان و کسانی که سال‌های سال در روزگار جنگ سختی کشیده‌اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی‌های فراوان دیده‌اند و امروز اعتراضات به حقی دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات بتواند به جای مطلوبی برسد.

وی درباره بیانیه خانه تئاتر بیان کرد: این وظیفه ما، خانه تئاتر و در حقیقت وظیفه همه تئاتری‌ها است که در مواقعی از این دست و این چنین همراه هم‌وطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال‌های سال در جنگ فداکاری و از خودگذشتگی‌ها کردند، جانشان را فدا کردند، زندگیشان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفرینند، باشیم. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد، این کار را انجام دادیم و امیدوار هستیم که بتوانیم وظایف بزرگتر، ارزنده‌تر، بلندتر و بیشتری را در خدمت به این مملکت و مردم این مملکت مانند مردم عزیز خوزستان انجام دهیم.

هنرمندان با تمام زحماتشان، آنچنان که باید و شود مورد حمایت قرار نگرفته‌اند

راد در بخشی از این نشست به تاریخچه شکل‌گیری خانه تئاتر اشاره و در این باره عنوان کرد: هنرمندان تئاتر همواره با زحماتی که می‌کشیدند سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند و آنچنان که باید و شاید از این هنرمندان حمایت نشده است. همواره این را گفتیم که اگر حمایت‌های معنوی از هنر تئاتر شود و مسائل دیگر را هم می‌توانیم حل‌شده ببنداریم اما متأسفانه حمایت‌های معنوی از تئاتر هرگز نمی‌شود و نشده است و به خصوص در این سال‌ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده‌ای

فرهنگی

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است؛

تلاش برای جبران ضرر گروه‌ها

اینکه گروه‌ها نمی‌توانند زمانبندی درستی برای اجرای آثارشان داشته باشند مسأله‌ای است که در ایام کرونایی گریبان گروه‌ها را گرفته و آنها هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی متضرر می‌شود. هم ما و هم نهادهای حمایتی باید تا جایی که می‌توانیم جبران بخشی از این ضرر را پوشش دهیم. وی با بیان اینکه سعی بر این است که با جذب حمایت از دانشگاه‌هایی که قرار است تولیدات شان روی صحنه بروند و همچنین جذب حمایت از اداره کل فرهنگی وزارت علوم از گروه‌های دانشجویی حمایت مالی شود، افزود: انتظار می‌رود شورای ساخت و حمایت اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز نگاه ویژه‌تری در حمایت مالی از گروه‌های تئاتر دانشجویی داشته باشد. حریری در پایان سخنان خود تصریح کرد: ما سعی می‌کنیم به لحاظ برنامه‌ریزی نیز با افزودن تعداد اجراهای عمومی نیز فرصت جبران بخشی از ضرر مالی وارد شده به گروه‌ها را فراهم کنیم. از این رو بعد از شروع مجدد فعالیت‌های صحنه‌ای مرکز تئاتر مولوی، برای هر گروه حدود ۳۰ تا ۳۵ اجرای عمومی در نظر خواهیم گرفت که در گذشته تعداد اجراها ۱۸ تا ۲۰ بوده است.

به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا است، اظهار کرد: به‌شخصه معتقدم سالن‌هایی نظیر مرکز تئاتر مولوی از مجموعه‌های کم‌خطر هستند و فعالیتشان طی دوران کرونایی، خطری به لحاظ ابتلا و سرایت ویروس برای مخاطبان و گروه‌های تئاتری ایجاد نکرده‌اند. مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره برنامه‌ریزی برای جبران بخشی از ضرر مالی گروه‌های دانشجویی که قرار بود آثارشان را در سالن‌های این مرکز روی صحنه ببرند، تأکید کرد:

مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد میزبانی از نمایش‌ها در این مرکز منوط به بهبود شرایط کرونایی و صدور مجوزهای لازم از سوی دانشگاه تهران است و فقط فعالیت‌های مجازی تئاتر مولوی انجام می‌شود. امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت از سرگیری فعالیت‌های اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، به خبرنگار مهر گفت: ما در مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیت‌های تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه‌ریزی‌های لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروه‌های نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند. وی یادآور شد: ما در زمینه فعالیت قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می‌شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیت‌ها از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی را در بستر فضای مجازی انجام می‌دهیم. حریری با بیان اینکه مرکز تئاتر مولوی قائل

محمد رضا هلال زاده:

تعطیلی‌های یپایی تئاتر ضربه بسیاری به ما زد

محمد رضا هلال زاده مدت‌ها منتظر شد تا پیشنهادی برای بازی در نمایشی درباره محله «خاک سفید» به او برسد، ولی این اتفاق نیفتاد و بازیگر جوان دیگر صبر را جایز ندید. او خود دست به کار شد و برای اولین بار

کارگردانی را تجربه کرد تا ایده قدیمی‌اش را روی صحنه بیاورد. این کارگردان جوان اما نمایش خود را در روزهایی دشوار روی صحنه می‌برد، روزهایی که فعالیت سالن‌های نمایشی مدام با تعطیلی همراه می‌شود. هلال زاده در گفتگو با ایسنا درباره وضعیت اجرای نمایش در دوران سخت فعلی سخن گفت و انگیزه گروه‌های جوان را برای اجرای نمایش برآمده از عشق و جنون دانست. او در آغاز با ابراز خوشنودی از استقبال تماشاگران از اجرای این اثر نمایشی گفت: خدا را شکر از همان اولین اجرا، مردم ما را تنها نگذاشتند ولی تعطیلی‌های یپایی تئاتر ضربه بسیاری به ما و همه گروه‌های نمایشی زد و هزینه‌های مالی و روانی بسیاری به ما تحمیل کرد. این جوان تئاتری توضیحاتی درباره روند شکل‌گیری نمایش «خاک سفید» ارائه کرد و افزود: اجرای این نمایش پروسه‌ای پنج‌شش‌ساله دارد. در تمام این چند سال طرح اجرای این نمایش را در ذهنم پرورش می‌دادم و در نهایت محمود احدی‌نیا، نویسنده کار، متن را نوشت. ضمن اینکه نگارش و تمرین این نمایش هم پروسه‌ای چند ماهه دارد. ما چندین ماه درباره اجرای این نمایش تفکر کردیم و به همین دلیل این نمایش مورد استقبال تماشاگران قرار گرفت. او تأکید کرد: ما از اول می‌خواستیم نمایش مان را در سالنی پر از تماشاگر اجرا کنیم نه اینکه حضور تماشاگران برای مان مبهم باشد. هلال زاده در پاسخ به این پرسش که چه عاملی سبب می‌شود گروه‌های جوان تئاتری در شرایط دشوار کرونایی، ریسک اجرای نمایش را بپذیرند، توضیح داد: پاسخ به این پرسش را در سه واژه خلاصه می‌کنم؛ عشق و دیوانگی و تئاتر. این تفکر را نمی‌پذیرم که عشق و جنون نسبت به تئاتر فقط در نسل‌های گذشته وجود داشته، این احساسات در نسل‌های جدید هم یافت می‌شود. نسل جدید هم به اندازه خودش در اجرای تئاتر عقبه‌ای دارد. همچنانکه اعضای گروه اجرایی ما هر یک پیشینه‌ای ده ساله در تئاتر دارند و این گونه نیست که با اجرای این نمایش اولین حضور خود را در تئاتر تجربه کنند. تئاتر، فرهنگ یک کشور است و هرگز نمی‌تواند در نسل‌های بعدی به فراموشی سپرده شود. فقط شکل ایده‌های تغییر می‌کند. او یادآوری کرد: خود من بعد از ۱۰ سال بازیگری در تئاتر اولین کارگردانی خود را انجام می‌دهم که البته آخرین کارم هم خواهد بود. این بازیگر در پاسخ به این پرسش که چرا دیگر تمایلی به کارگردانی ندارد، توضیح داد: بیشتر تمرکز من بر بازیگری است و این نمایش اولین و آخرین کارگردانی من بود و به همین دلیل تلاش کردم به بهترین نحو ممکن آن را انجام دهم. هلال زاده با بیان اینکه نمایش «خاک سفید» یک کار صدر در صد رتال اجتماعی است، درباره انتخاب این محله به عنوان رخدادگاه یک اثر نمایشی گفت: پیش از این هیچ اثری در سینما و تئاتر به این محله نپرداخته است. از بچگی به این محله آشنایی داشتم.

تئاتر

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است

از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی رادر بستر فضای مجازی انجام می‌دهیم. حریری با بیان اینکه مرکز تئاتر مولوی قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کروناست، اظهار کرد: به‌شخصه معتقدم سالن‌هایی نظیر مرکز تئاتر مولوی از مجموعه‌های کم‌خطر هستند و فعالیتشان طی دوران کرونایی، خطری به لحاظ ابتلا و سرایت ویروس برای مخاطبان و گروه‌های تئاتری ایجادنکرده‌اند.

مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره برنامه‌ریزی برای جبران بخشی از ضرر مالی گروه‌های دانشجویی که قرار بود آثارشان رادر سالن‌های این مرکز روی صحنه ببرند، تأکید کرد: اینکه گروه‌ها نمی‌توانند زمانبندی درستی برای اجرای آثارشان داشته باشند مسأله‌ای است که در ایام کرونایی گریبان گروه‌ها را گرفته و آنها هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی متضرر می‌شود. هم‌ما و هم‌نهادهای حمایتی باید تا جایی که می‌توانیم جبران بخشی از این ضرر را پوشش دهیم.

مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد میزبانی از نمایش‌های این مرکز منوط به بهبود شرایط کرونایی و صدور مجوزهای لازم از سوی دانشگاه تهران است و فقط فعالیت‌های مجازی تئاتر مولوی انجام می‌شود.

امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت از سرگیری فعالیت‌های اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، به خبرنگار مهر گفت: مادر مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیت‌های تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه‌ریزی‌های لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروه‌های نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده‌سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند.

وی یادآور شد: مادر زمینه فعالیت قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می‌شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیت‌ها

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

پیشنهادهای ویژه هفت صبح

زمان	مکان	بازیگران	کارگردان	نمایش
۱۹:۳۰	تماشاخانه استاد مشایخی	مهدی اسدی، درسا درخشان	شاهین چگینی	خدای کشتار
۱۸:۳۰	تماشاخانه ملک	حامد شریف پور، عباس خداوردیان	افشین واعظی	مشاهیر
۱۷	مجموعه دیوار چهارم	رضا رشیدی اقدم، نشاط رازانی	علی جهانجونیان	در حضور باد
۲۰:۳۰	پردیس تئاتر شهرزاد	پرستو الماس، نیکو پشوتن	مهیار شیروانی	ببو
۲۰	عمارت نوفل لوشاتو	هانیه مقدم، نهمه دوستی	راد پورجبار	مطلق
۲۰	کافه گالری باروک	احسان کریمی، الهام پاره نژاد	الهام پاره نژاد	لاموزیکا
۱۹	پردیس تئاتر شهرزاد	بابک قادری، سناز روشنی	مرتضی بزرگزادگان	ریورساید در ابو

حکایت آنها که در آرمان‌هایشان گیر افتاده‌اند

درباره فیلم تئاتر «پاییز»

نویسنده و کارگردان:

نادر برهانی مرند

بازیگران:

امیر جعفری / ناهید مسلمی / احمد کاوری

ستاره پسبانی / بهرام افشاری

بگذارند و نه می‌توانند بیشتر آن را بر دوش کشند. در سوی دیگر جواد نیز در همین مضمون گیر افتاده است، با این تفاوت که این بار او زیر بار وصیت پدرش در مانده. پدر پیش از مرگش وصیت می‌کند که جواد اول پروین و علی را به خانه بخت بفرستد و خودش آخرین کسی باشد که سر و سامان می‌گیرد. جواد اما دل در گروی دختری به نام پروانه دارد و دو سال است که دختر را چشم انتظار گذاشته تا به خواستگاری اش برود. دختر اما از منتظر بودن خسته شده و خطاهایی به عمد یا سهوا می‌کند تا جواد را مجبور به خواستگاری کند. جواد از جهاتی نقطه مقابل علی است. او اهل شوخی، خنده، رقص و ترانه است. کسانی که به دست برادرش را شکسته‌اند کتک می‌زند نه به این خاطر که به حرف علی یعنی امر به معروف اعتقاد دارد، این کار را می‌کند چون آنها به برادرش آسیب رسانده‌اند و گرنه خود نیز مخالف دخالت در زندگی دیگران است. جواد را می‌توان نماینده‌ای از نسل امروز دانست. حرف‌هایی که او در غالب شوخی و خنده به علی می‌گوید همان حرف‌هایی است که بسیاری از جوانان امروز باور دارند.

در این میان، زمانی که برادرها زیر بار وصیت دیگران گیر افتاده‌اند، تنها پروین است که دنبال دلش می‌رود. او محمودی نامی را دوست دارد که در ظاهر در جبهه علی قرار می‌گیرد ولی هم علی و هم جواد هر دو اعتقاد دارند که او از جنس آنها نیست، اما پروین تصمیم گرفته است که خود سر نوشتش را تعیین کند و در موقعیت برادرهایش قرار نگیرد حتی اگر به خاطر این انتخاب مورد غضب آنها واقع شود.

«پاییز» نمایشی است که با بازی دلنشین بازیگران به خصوص «بهرام افشاری» در نقش دایی می‌تواند مخاطب را بخنداند و با بازی دیگر بازیگران به بطن یک زندگی جدی برود. «پاییز» نمایشی است که دو نوع اعتقاد جاری بر جامعه را پوشش داده و حرف هر دو گروه را می‌زند. آنهایی که در آرمان‌هایشان گیر افتاده و دیگرانی که قصد دارند رها از هر چیزی زندگی کنند.

موج پنجم کرونا هنوز می‌تازد و تئاترها را در بلا تکلیفی نگاه داشته است. تماشاخانه‌های خصوصی اما گویا به زودی دوباره فعالیت‌هایشان را از سر می‌گیرند، اما خبری از تماشاخانه‌های دولتی در دست نیست و باز هم این روزها فیلم تئاتر، تنها رشته ارتباط مخاطب می‌شوند با هنر نمایش.

«پاییز» حکایت خانواده‌ای است که پدرشان را از دست داده و برادر بزرگ (جواد) تامین‌کننده هزینه‌های زندگی است. جواد پیش‌تر در زاین کار کرده و شخصیتی شوخ‌طبع دارد. علی، برادر دوم، جانباز هشت سال جنگ تحمیلی است و هنوز در آرمان‌های آن روزها به سر می‌برد. او ساکت است و فقط در مواقع ضرورت حرف می‌زند. پروین تنها دختر خانواده نیز ورزشکار رزمی است. مادر زنی خانه‌دار است که به سختی فارسی حرف می‌زند و بیشتر آذری دیالوگ می‌گوید و در نهایت دایی پیر که با خانواده زندگی می‌کند.

این خانواده معمولی در ظاهر مشکلاتی جدی همچون فقر شدید، بیماری و اعتیاد ندارند و بیشتر در درون خود گرفتارند. گرچه شخصیت پررنگ و پر حرف این نمایش جواد است، اما محور اتفاقات را علی رقم می‌زند. او است که هنوز نتوانسته خودش را با جامعه‌ای که پیوسته تغییر می‌کند تطبیق دهد و با آن همراه شود. او هنوز در آرمان‌های آن دوران به سر می‌برد، عضو بسیج شده و به جوانان توی خیابان تذکراتی از جنس امر به معروف و نهی از منکر می‌دهد و جامعه‌ای که از این تذکرات خسته شده، کتکش زده و دستش را شکسته‌اند. علی در سوی دیگر بین وظیفه‌ای که دوستش به او محول کرده و واقعیت گیر کرده است. یوسف، یکی از هم‌زمان علی در حین جنگ در آغوش او جان می‌سپارد. او وصیت می‌کند که علی پس از مرگش با همسر او، افسانه، که علی قبلاً خاطرش را می‌خواست از دواج کند و پدر خوبی برای پسرش باشد. یوسف همین وصیت را به افسانه نیز می‌کند اما تکلیف عشق چه می‌شود. این درخواست غیر منطقی باری می‌شود بر دوش علی و افسانه که نه می‌توانند زمینش

مرگی بهتر از کابوس زندگی

درباره فیلم تئاتر «بالاخره این زندگی مال کیه؟»

نوینسند:

برایان کلارک

کارگردان:

اشکان خیل نژاد

بازیگران:

نوید محمدزاده / ندا گلرنگی

الهه شه پرست / محمدهادی

عطایی / آزاده صمدی

هومن کیایی / مینا کریمی جمالی

کیوان ساکت آف / حمید رحیمی

شهاب الدین حسین پور

سینا بالا هنگ / محمد اشکان فر

شده اما برای انسان های دور و بر او ارزش یافته است چرا که به واسطه کمک به هر یسوسن می توانند خود را راضی تر کنند. آنها حتی یادیدن هر یسوسن هم می توانند امید بیشتری به زندگی بیابند و رنج های خود را فراموش کنند، اما این زندگی متعلق به هر یسوسن است و تنها اوست که باید برای زنده بودن یا نبودن خود تصمیم بگیرد.

نمایش «بالاخره این زندگی مال کیه؟» نمایشی تاثیر گذار است و موقعیتی هولناک را نشان می دهد. موقعیتی که بی شک در آن تعداد زیادی از مخاطبان با هر یسوسن همذات پنداری کرده و به او حق می دهند که برای نبودنش تلاش کند تا برای بودن. اینکه هستند افرادی که با داشتن چنین موقعیت هایی هنوز زندگی می کنند جای خود را دارد اما باید دانست که آدم ها متفاوت اند و هر کسی نمی تواند چنین شرایطی را تاب بیاورد. «نوید محمدزاده» در نقش هر یسوسن، تنها کسی است که تمام طول نمایش روی صحنه حضور دارد. وی ثابت و بی حرکت و تنها با میمیک صورت، دیالوگ و بیانش است که با مخاطب ارتباط برقرار می کند. او در نقش هر یسوسن از حس شوخ طبعی آمیخته با حقیقتش استفاده می کند تا به مخاطب بفهماند هر یسوسن نه تنها افسرده نیست، بلکه کاملاً به شرایطش آگاه است و حتی اگر حالات وی افسردگی برداشت شود، حاصل موقعیتی است که در آن گیر افتاده.

در این نمایش لباس بازیگران تماماً یک شکل است و ابتدا به نظر می رسد که هدف این بوده تا جنسیت از نمایش برداشته شده و فقط انسان بودن مدنظر قرار داده شود، اما با جلورفتن نمایش متوجه می شویم که اتفاقاً جنسیت به دغدغه ای حداقل برای هر یسوسن تبدیل شده که در لحظاتی به آن اشاره های مستقیم می کند و تنها اوست که در چنین وضعیت غیر معمولی می تواند زن و مرد را چنین تفکیک کرده و حتی با وجود شباهت های ظاهری آنها را در لایه هایی از جنسیت معنا کند. «بالاخره این زندگی مال کیه؟» سوال درستی را می پرسد که واقعا زندگی هر انسانی متعلق به کیست؟ به خود او؟ که هر زمانی خواست از دست آن راحت شود؟ یا متعلق به دیگران و جامعه تا برای حفظ و گاه از بین بردن آن تلاش کنند؟

قدرت انتخاب یکی از لازمه های انسان بودن است و آن چیزی است که انسان را از حیوان متمایز می کند. با وجود این قدرت انتخاب را می توان به راحتی از انسان سلب کرد و این موضوع نمایش «بالاخره این زندگی مال کیه؟» است.

کن هر یسوسن، مجسمه ساز و استاد دانشگاه در حادثه ای دچار فلج گردن به پایین می شود. او روی تخت بیمارستان بستری است و پزشکان همه تلاش شان را می کنند تا او را زنده نگاه دارند. هر یسوسن مردی شوخ طبع است که به شرایطی که در آن گیر افتاده کاملاً آگاه می باشد. او می داند که امکان بهبودی اش صفر است، تا آخر عمر باید دیگران کمکش کنند، دیگر نمی تواند به حرفه ای که دوست دارد باز گردد و توانایی بر طرف کردن خواسته های درونی اش نیز از او گرفته شده است. پس تصمیم می گیرد که از بیمارستان مرخص شده، درمان را متوقف کند و به زندگی اش پایان دهد اما با توجه به وضعیتی که او در آن گرفتار است، برای مرخصی از بیمارستان باید دست به دامان دکترها، پرستارها و در نهایت وکیل و قاضی شود تا این اجازه را به او بدهند. زندگی او هر چند برای خودش از ارزش ساقط شده اما به نقطه ای روشن در زندگی پزشکان و پرستاران بدل شده است؛ آن قدر که سعی دارند با افسرده نشان دادن وی، تصمیم او را غیر عقلانی خوانده و درمان را ادامه دهند. بودن یا نبودن؟ زندگی کردن یا مردن؟! همیشه بین این دو انتخاب، اولی است که اولویت دارد، برای همین است که خود کشی را گناه می شمارند چرا که همیشه اولویت با زندگی بوده اما سوال این است که آیا چگونه زندگی کردن هم به اندازه فقط زندگی کردن مهم است؟ اینکه انسانی زنده باشد اما تمام ارزش ها و کرامت های انسانی از او سلب شده باشد، آیا باز هم باید به نفع زنده بودن او رای داد؟ آیا وقتی زندگی برای یک نفر خالی از ارزش می شود آیا باید هنوز آن را حفظ کرد؟ زندگی در شرایط هر یسوسن برای هر انسانی کابوس است. از دست دادن تمام توانایی های انسانی در یک لحظه و وابسته مطلق شدن به دیگران شرایطی نیست که هر کسی بتواند در آن دوام بیاورد و این حق بیمار است که بخواهد جلوی خوار و خفیف شدن بیشتر خود را بگیرد. زندگی هر یسوسن برای او از معنا تهی

تعطیلی‌ها، دشمن تئاتر خصوصی تهران

تماشاخانه‌ها بدون حمایت رها شده‌اند

نمایش «خدای کشتار»

کاهش اعلام تعطیلی می‌کند مرکز هنرهای نمایشی است در حالی که مابقی جاها همچنان فعال هستند. به همین دلیل در هفته‌های قبل من هم تماشاخانه را تعطیل نکردم و به اجرای خود ادامه دادم و این در حالی بود که در تماسی که از سوی مرکز با من گرفته شد عنوان کردم اگر امکان هم ایراد بگیرد خواهم گفت که رستوران‌ها و دیگر مراکز فعال هستند و دلیلی بر تعطیلی تماشاخانه وجود ندارد. همین مورد نیز باعث شد برخی از تماشاخانه‌های خصوصی هم اعلام فعالیت کنند.» وی ادامه می‌دهد: «باتوجه به شرایط اعلام شده در ۶ روزی که همه ادارات تعطیل شد و با توجه به اعلام وضعیت قرمز تهران در ۲ هفته‌ای که گذشت، ما هم تصمیم گرفتیم سالن‌های تئاتر را تعطیل کنیم اما واقعا نمی‌دانم دلیل این نوع تعطیلی‌ها چیست وقتی که مشکلی را حل نمی‌کند.»

مدیر تماشاخانه مشایخی درباره حمایت‌های مرکز هنرهای نمایشی هم می‌گوید: «شاید برخی از گروه‌ها کمک هزینه دریافت کرده باشند اما مقدار این کمک هزینه واقعا جای سؤال دارد. زمانی مرکز عنوان کرد که ۷۰ درصد از هزینه‌های صندلی‌های خالی را که برای اجرای پروتکل بوده و بلیت فروشی هم نبوده می‌پردازد اما فعلا خبری نیست. در تئاتر این حمایت‌ها دردی را دوا نمی‌کنند. هزینه‌ها آنقدر سرسام آور و وضعیت تئاتر آنقدر خراب است که حمایت‌های مقطعی کاری از پیش نمی‌برد.»

فهیمة پناه آذر
روزنامه‌نگار

نیمه تیر ماه، با اعلام ستاد مقابله با کرونا ۲ هفته تعطیلی برای تئاتر و سینما و دیگر مشاغل اعلام شد و از ۶ روز گذشته نیز تعطیلی کامل به دلیل قرنطینه پایتخت اعلام شد؛ اما در ۲ هفته ابتدایی تنها مرکزی که فعالیت خود را تعطیل کرد سالن‌های تئاتر بودند و مابقی همچنان فعالیت خود را داشتند. در این میان برخی از تماشاخانه‌های خصوصی با توجه به وضعیت موجود تصمیم گرفتند که چراغ سالن خود را روشن نگه دارند. یکی از آنها تماشاخانه استاد جمشید مشایخی بود. شاهین چگینی در سالن خود نمایش «خدای کشتار» را اجرا کرده و می‌کند. نمایشی که باسمینا رضا آن را نوشته است. چگینی می‌گوید: «در ۲ هفته اول اعلام تعطیلی فقط مرکز هنرهای نمایشی فوراً سالن‌ها را تعطیل کرد در حالی که سینماداران فعالیتشان را ادامه دادند و به نظرم با تعطیلی تئاتر قرار نیست همه چیز سر جای اول باز گردد. به همین دلیل تصمیم گرفتم نمایش را در همین ۲ هفته اجرا کنم.» شاهین چگینی، کارگردان تئاتر و مدیر یکی از تماشاخانه‌های خصوصی اعلام عدد و رقم حمایت‌های ۳ تا ۵ میلیون تومانی را برای گروه‌های نمایشی یک بی‌احترامی بزرگ می‌داند و به همشهری توضیح می‌دهد: «وقتی اعلام می‌شود که به خاطر وضعیت قرمز باید همه فعالیت‌ها تعطیل شوند، نخستین جایی

تلاش برای جبران ضرر گروهها

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است

هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیتها از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیتهای پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی را در بستر فضای مجازی انجام می دهیم.

حریری با بیان اینکه مرکز تئاتر مولوی قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا است، اظهار کرد: به شخصه معتقدم سالنهایی نظیر مرکز تئاتر مولوی از مجموعههای کم خطر هستند و فعالیتشان طی دوران کرونایی، خطری به لحاظ ابتلا و سرایت و پروس برای مخاطبان و گروههای تئاتری ایجاد نکردهاند.

مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره برنامه ریزی برای جبران بخشی از ضرر مالی گروههای دانشجویی که قرار بود آثارشان را در سالنهای این مرکز روی صحنه ببرند، تأکید کرد: اینکه گروهها نمی توانند زمانبندی درستی برای اجرای آثارشان داشته باشند مسألهای است که در ایام کرونایی گریبان گروهها را گرفته و آنها هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی متضرر می شود. هم ما و هم نهادهای حمایتی باید تا جایی که می توانیم جبران بخشی از این ضرر را پوشش دهیم.

وی با بیان اینکه سعی بر این است که با جذب حمایت از دانشگاههایی که قرار است تولیدات شان روی صحنه بروند و همچنین جذب حمایت از اداره کل فرهنگی وزارت علوم از گروههای دانشجویی حمایت مالی شود، افزود: انتظار می رود شورای ساخت و حمایت اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز نگاه ویژه تری در حمایت مالی از گروههای تئاتر دانشجویی داشته باشد.

حریری در پایان سخنان خود تصریح کرد: ما سعی می کنیم به لحاظ برنامه ریزی نیز با افزودن تعداد اجراهای عمومی نیز فرصت جبران بخشی از ضرر مالی وارد شده به گروهها را فراهم کنیم. از این رو بعد از شروع مجدد فعالیتهای صحنه ای مرکز تئاتر مولوی، برای هر گروه حدود ۳۰ تا ۳۵ اجرای عمومی در نظر خواهیم گرفت که در گذشته تعداد اجراها ۱۸ تا ۲۰ بوده است.

کائنات: مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد میزبانی از نمایشها در این مرکز منوط به بهبود شرایط کرونایی و صدور مجوزهای لازم از سوی دانشگاه تهران است و فقط فعالیتهای مجازی تئاتر مولوی انجام می شود.

امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت از سرگیری فعالیتهای اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، گفت: ما در مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیتهای تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه ریزیهای لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروههای نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند. وی یادآور شد: ما در زمینه فعالیت قائل به مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

به منظور رعایت پروتکل‌های بهداشتی؛ اجراهای جشنواره تئاتر «پنجمک» به سالن اصلی انتقال یافت

شورای سیاستگذاری جشنواره آموزشی تئاتر پنجمک اعلام کرد که به جهت رعایت پروتکل‌های بهداشتی و اصول فاصله‌گذاری اجتماعی در شرایط کنونی، تمامی اجراهای جشنواره به سالن اصلی پردیس تئاتر تهران انتقال پیدا می‌کند.

شورای سیاستگذاری جشنواره که متشکل از چهره‌های شناخته شده و دست‌اندرکار تئاتر و تئاتر کودک و نوجوان، همچنین نمایندگان از والدین و گروه‌های نمایشی است با بررسی شرایط همه‌گیری کرونا و اهمیت حفظ سلامت هنرجویان کودک و نوجوان تصمیم گرفت سالن استاد محمد از جدول برنامه حذف شده و اجراهای جشنواره تنها در سالن اصلی پردیس تئاتر تهران روی صحنه برود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۴

الهام پاهونژاد:

برنامه‌های «لاموزیکا» به هم ریخت

جرات و توان این را هم ندارم که اجرای عمومی «لاموزیکا» را لغو کنم زیرا تمامی اعضای گروه تلاش مضاعفی برای تمرین و تولید این اثر داشته‌اند. این کارگردان و بازیگر متأثر با بیان اینکه تماشاگر تئاتر نیز در شرایط فعلی نسبت به تهیه بلیت نمایش‌ها تعلل می‌کند زیرا منتظر است تا تکلیف تعطیلی و محدودیت‌ها مشخص شود، یادآور شد: همه برنامه‌ریزی‌های ما در زمینه اجرا و تبلیغات «لاموزیکا» به هم ریخته است. هیچ مسئول و مدیری هم وجود ندارد که به گروه‌های تئاتری مشورت دهد و پاسخی به پرسش‌های آن‌ها بدهد.

وی در پایان سخنان خود درباره مبلغ حمایتی اعلام شده از سوی اداره کل هنرهای نمایشی برای گروه‌هایی که طی تعطیلی‌های اخیر کرونایی آثارشان را به صحنه نبردند، تصریح کرد: در نظر گرفتن مبلغ ۳ تا ۵ میلیون تومان برای گروه‌های متضرر کنونی واقعا خجالت‌آور و به نوعی توهین‌آمیز است زیرا این مبلغ دردی از دردهای گروه را درمان نمی‌کند.

که گروه نمایش «لاموزیکا» برای تمرین و تولید این اثر صرف کرد وضعیت اجرای عمومی نمایش با توجه به شرایط موجود معلوم نیست.

پاوه نژاد با اشاره به باز شدن سایت فروش بلیت و آغاز اجرای عمومی «لاموزیکا» از روز دوشنبه ۴ مرداد، تأکید کرد: هنوز نمی‌دانیم که می‌توانیم از ۴ مرداد اجرای عمومی اثر را شروع کنیم یا با تعطیلی‌ها و محدودیت‌های جدید مواجه خواهیم شد.

نداریم و در یک بلاتکلیفی به سر می‌بریم، متذکر شد: هیچ مدیر و مسئولی یک جواب منطقی و قانع‌کننده به ما نمی‌دهد.

کارگردان «لاموزیکا» با اشاره به اینکه این نمایش اثری طنز یا موزیکال نیست، افزود: با وجود این برنامه‌ریزی ما به گونه‌ای بود که تا پیش از شروع ماه محرم اجرای عمومی اثر را به پایان برسانیم که این برنامه‌ریزی هم به ناچار تغییر کرد. وی معتقد است با وجود انرژی و تلاشی

کارگردان نمایش «لاموزیکا» که قرار بود از ۳۰ تیر اجرای عمومی خود را آغاز کند، وضعیت فعلی و تعطیلی‌های پیش آمده کرونایی را باعث به هم ریختن برنامه‌ریزی‌های این گروه نمایشی ذکر کرد. الهام پاهونژاد کارگردان نمایش «لاموزیکا» که به همراه احسان کرمی در این اثر نمایشی به ایفای نقش نیز می‌پردازد، درباره وضعیت اجرای عمومی این اثر که قرار بود از ۳۰ تیر در کافه گالری باروک آغاز شود، گفت: واقعیت این است که در ابتدا قرار بود اجرای عمومی «لاموزیکا» از ۲۰ تیر آغاز شود که این زمان به دلیل شرایط کرونایی پیش آمده تغییر و به ۳۰ تیر موکول شد. سایت فروش بلیت نمایش باز و بلیت چند اجرای اول نمایش هم به طور کامل فروخته شده بود که با تعطیلی‌های جدید کرونایی مواجه شدیم. وی یادآور شد: تعطیلی‌های جدید کرونایی تمام معادلات و برنامه‌ریزی‌های گروه و برنامه‌ریزی مخاطبانی هم که بلیت نمایش را تهیه کرده بودند، به هم ریخت. پاوه نژاد با بیان اینکه چشم‌انداز روشنی